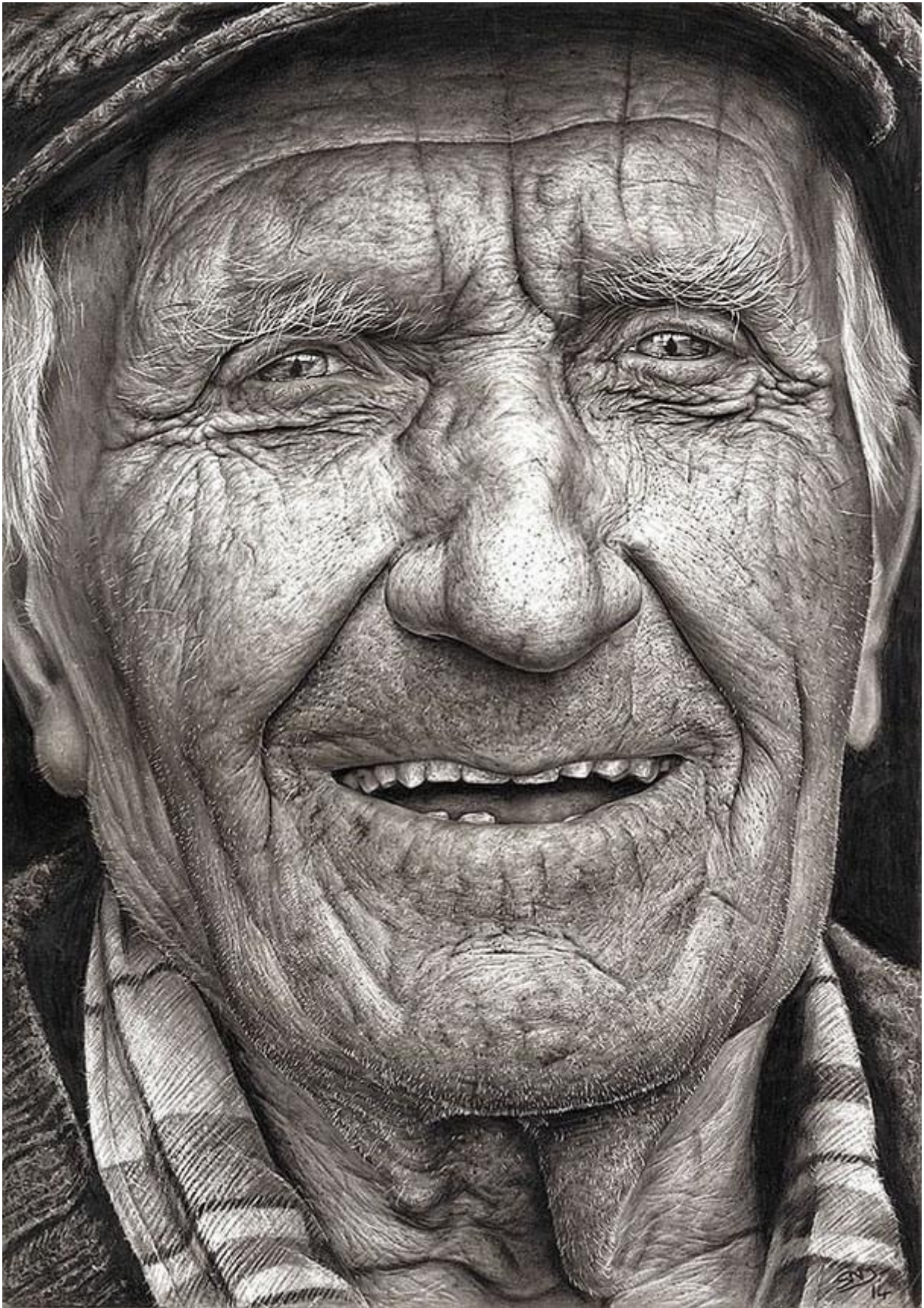

11 Ιουλίου 2020

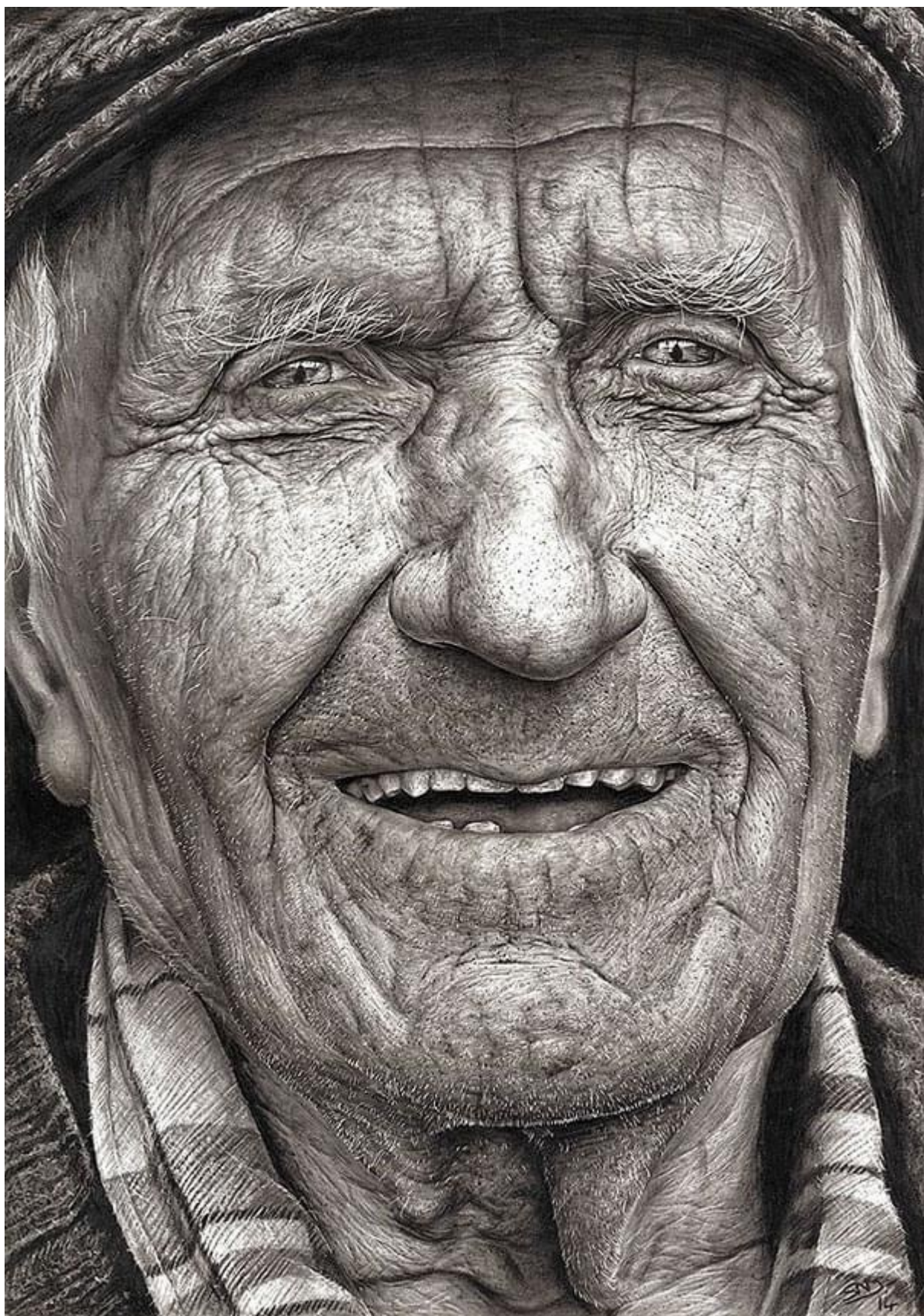
Η ομορφότερη καρδιά... ♥

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Κάποτε ένας νεαρός είχε σταθεί στη μέση της πόλης και φώναζε ότι είχε την

ομορφότερη καρδιά σ' όλη την περιοχή. Μεγάλο πλήθος μαζεύτηκε, κι όλοι θαύμαζαν την καρδιά του, που ήταν τέλεια. Δεν υπήρχε ούτε σημάδι, ούτε το παραμικρό ψεγάδι πάνω της. Κι όλοι τότε συμφώνησαν ότι αυτή ήταν η πιό όμορφη καρδιά που είχαν δει ποτέ τους.

Ο νεαρός μας ήταν πολύ περήφανος και κορδωνόταν φωνάζοντας για την ωραία του καρδιά. Ξάφνου ένας γέρος στάθηκε μπροστά στον κόσμο κι είπε, “Όμως η καρδιά σου δεν πλησιάζει την ομορφιά της δικής μου καρδιάς.”

Ο κόσμος, αλλά και το παλικάρι, κοίταξαν την καρδιά του γέροντα. Χτυπούσε δυνατά, όμως ήταν γεμάτη ουλές. Υπήρχαν σημεία όπου φαινόταν ότι είχαν κοπεί κομμάτια και στη θέση τους είχαν τοποθετηθεί άλλα, που όμως δεν ταίριαζαν καλά με αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλές δαντελλωτές άκρες. Κι αλλού υπήρχαν σημεία με βαθιά χάσματα, απ’όπου έλειπαν και ολόκληρα κομμάτια.

Οι άνθρωποι κοίταζαν ο ένας τον άλλο – πως είναι δυνατόν να ισχυρίζεται αυτός ότι η καρδιά του είναι ωραιότερη, σκέφτονταν ;

Ο νέος κοίταξε την καρδιά του γέρου, είδε τα χάλια της και γέλασε.

-“Πλάκα μας κάνεις ;” είπε. “Για κάνε σύγκριση ανάμεσα στη δικιά σου και στη δικιά μου καρδιά. Η δικιά μου είναι τέλεια, ενώ η δικιά σου είναι ένα μάτσο ουλές και δάκρυα.”

-“Μάλιστα” είπε ο γέροντας, “η δική σου δείχνει τέλεια, όμως δεν θ’ άλλαζα ποτέ μου τη δική μου καρδιά με τη δική σου. Κοίταξε, κάθε ουλή αντιπροσωπεύει κάποιον που του έδωσα την αγάπη μου – κόβω ένα κομμάτι της καρδιάς μου και του το δίνω, και συχνά μου δίνει ένα κομμάτι της δικής του καρδιάς για να πάει στη θέση του άδειου μέρους της καρδιάς μου, αλλά επειδή τα κομμάτια δεν είναι ακριβώς ίδια, έχω μερικές αγκαθωτές άκρες, που όμως τις λατρεύω γιατί μου θυμίζουν την αγάπη που μοιραστήκαμε.”

“Μερικές άλλες φορές έχω δώσει κομμάτια της καρδιάς μου, και ο άλλος δεν μου έδωσε πίσω ένα κομμάτι της δικής του καρδιάς. Αυτά είναι τα άδεια χάσματα – ξέρεις, το να προσφέρεις την αγάπη σου έχει και κάποιο ρίσκο. Παρ’ όλο που αυτά τα χάσματα πονούν, παραμένουν ανοιχτά και μου θυμίζουν την αγάπη που έχω και για τους ανθρώπους, κι ελπίζω πως κάποια μέρα θα γυρίσουν κοντά μου και θα γεμίσουν τους χώρους που τους έχω άδειους να περιμένουν. Βλέπεις λοιπόν τι θα πεί πραγματική ομορφιά ;”

Ο νεαρός στάθηκε σιωπηλός, με δάκρυα να τρέχουν στα μάγουλά του. Προχώρησε προς τον γέροντα, άπλωσε το χέρι του μέσα στην τέλεια, νεανική και όμορφη καρδιά του, και ξέσκισε ένα κομμάτι της. Το πρόσφερε στο γέροντα με χέρια που έτρεμαν. Ο γέρος τότε πήρε αυτή την προσφορά, την έβαλε στην καρδιά του, και μετά πήρε λίγη από την κατακομματιασμένη του καρδιά και την έβαλε πάνω στην πληγή της καρδιάς του νέου. Ταίριαζε βέβαια, αλλά όχι και απόλυτα, κι έτσι έμειναν κάποιες άγριες άκρες.

Και το παλικάρι κοίταξε την καρδιά του, που δεν ήταν πιά τέλεια, ήταν όμως ομορφότερη από οποιαδήποτε άλλη αφού η αγάπη από την καρδιά του γέροντα

ξεχείλιζε τώρα και στη δική του καρδιά.